

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 1. marca 2022 *

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie (EÚ) 2020/470 – Predĺženie obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej – Procesnoprávny základ – Článok 218 ods. 7 ZFEÚ – Uplatniteľný postup a pravidlo hlasovania“

Vo veci C-275/20,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 23. júna 2020,

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland, M. Afonso a D. Schaffrin, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: P. Plaza García a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej

ktorú v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení: J.-L. Carré, T. Stehelin, E. de Moustier a A. Daniel, splnomocnení zástupcovia,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda L. Bay Larsen, predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, I. Jarukaitis (spravodajca), I. Ziemele a J. Passer, sudcovia M. Ilešič, T. von Danwitz, F. Biltgen, P. G. Xuereb a N. Wahl,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. októbra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojou žalobou domáha zrušenia rozhodnutia Rady (EÚ) 2020/470 z 25. marca 2020, pokiaľ ide o predĺženie obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 101, 2020, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Právny rámec

Protokol o kultúrnej spolupráci

- 2 Protokol o kultúrnej spolupráci (Ú. v. EÚ L 127, 2011, s. 1418, ďalej len „protokol“) pripojený k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 127, 2011, s. 6, ďalej len „dohoda“) stanovuje v článku 5 s názvom „Audiovizuálne koprodukcie“ nárok audiovizuálnych koprodukcí na využívanie príslušných programov podpory miestneho alebo regionálneho kultúrneho obsahu (ďalej len „predmetný nárok“). Tento článok znie takto:

„...“

3. Strany v súlade so svojimi príslušnými právnymi predpismi uľahčujú koprodukcie medzi producentmi zo strany [Európskej únie] a z Kórey aj tým, že umožnia koprodukciam využívať [predmetný nárok].

...

8. a) [Predmetný nárok] je stanovený na obdobie troch rokov od začatia uplatňovania tohto protokolu. Na radu domácich poradných skupín Výbor pre kultúrnu spoluprácu posúdi šesť mesiacov pred uplynutím uvedeného obdobia výsledky vykonávania nároku, pokiaľ ide o posilnenie kultúrnej rozmanitosti a vzájomne prospešnú spoluprácu pri tvorbe koprodukčných diel.

- b) Nárok sa obnoví na obdobie troch rokov a následne bude automaticky obnovovaný na ďalšie rovnako dlhé obdobia, pokiaľ strana neukončí nárok písomným oznámením najmenej tri mesiace pred uplynutím prvého alebo akéhokoľvek nasledovného obdobia. Šesť mesiacov pred uplynutím každého obnoveného obdobia Výbor pre kultúrnu spoluprácu uskutoční posúdenie za rovnakých podmienok, ako sú opísané v písmene a).

...“

Rozhodnutie 2011/265/EÚ

- 3 V odôvodnení 6 rozhodnutia Rady zo 16. septembra 2010 o podpísaní v mene Európskej únie a o predbežnom vykonávaní Dohody o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej (2011/265/EÚ) (Ú. v. EÚ L 127, 2011, s. 1) sa uvádza:

„Podľa článku 218 ods. 7 [ZFEÚ] je vhodné, aby Rada [Európskej únie] splnomocnila Komisiu na schválenie určitých obmedzených zmien dohody. Komisia by sa mala splnomocniť na ukončenie [predmetného nároku], pokiaľ nerozhodne, že nárok by mal trvať naďalej, a Rada jej rozhodnutie neschváli v rámci osobitného postupu nevyhnutného vzhľadom na citlivý charakter tohto prvku dohody, ako aj na skutočnosť, že dohoda sa má uzavrieť Úniou a jej členskými štátmi. ...“

- 4 Článok 4 ods. 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Komisia [Kórejskej republike] oznámi úmysel Únie nepredĺžiť obdobie [uplatňovania predmetného nároku] v nadväznosti na postup stanovený v článku 5 ods. 8 [protokolu], pokiaľ Rada na návrh Komisie štyri mesiace pred koncom tohto obdobia nevyjadrí súhlas s jeho predĺžením. Ak Rada súhlasí s predĺžením nároku, toto ustanovenie sa opäť začne uplatňovať na konci predĺženého obdobia nároku. Na špecifické účely rozhodovania o predĺžení obdobia nároku sa Rada uznáša jednomyselne.“

Vykonávacie rozhodnutie 2014/226/EÚ

- 5 Vykonávacím rozhodnutím Rady zo 14. apríla 2014, pokiaľ ide o predĺženie obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej (2014/226/EÚ) (Ú. v. EÚ L 124, 2014, s. 25) bolo obdobie uplatňovania predmetného nároku predĺžené o tri roky, a to na obdobie od 1. júla 2014 do 30. júna 2017.

Rozhodnutie (EÚ) 2015/2169

- 6 Rozhodnutím Rady (EÚ) 2015/2169 z 1. októbra 2015 o uzavretí Dohody o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou a na strane druhej (Ú. v. EÚ L 307, 2015, s. 2) bola uvedená dohoda schválená v mene Únie. Odôvodnenie 6 tohto rozhodnutia je formulované rovnako ako odôvodnenie 6 rozhodnutia 2011/265. Rovnako aj článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 je formulovaný podobne ako článok 4 ods. 1 rozhodnutia 2011/265.

Rozhodnutie (EÚ) 2017/1107

- 7 Rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/1107 z 8. júna 2017 o predĺžení obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 160, 2017, s. 33) bolo obdobie uplatňovania predmetného nároku predĺžené o tri roky, a to na obdobie od 1. júla 2017 do 30. júna 2020.

Napadnuté rozhodnutie

- 8 Napadnuté rozhodnutie prijaté na základe článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 stanovuje, že obdobie uplatňovania predmetného nároku sa predlžuje o tri roky, a to od 1. júla 2020 do 30. júna 2023.

Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

- 9 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnuté rozhodnutie a uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 10 Rada navrhuje, aby sa žaloba zamietla a aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Subsidiárne navrhuje, aby Súdny dvor v prípade, že rozhodnutie zruší, zachoval jeho účinky dovtedy, kým nedôjde k odstráneniu konštatovaných dôvodov na jeho zrušenie.
- 11 Rozhodnutiami predsedu Súdneho dvora zo 7. decembra 2020 sa povolil vstup Francúzskej republiky a Holandského kráľovstva do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Rady.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

- 12 Na podporu svojej žaloby o neplatnosť Komisia uvádza jediný žalobný dôvod založený na tom, že použitie článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 ako právneho základu napadnutého rozhodnutia je v rozpore so Zmluvami a judikatúrou Súdneho dvora.
- 13 V rámci tohto jediného žalobného dôvodu Komisia tvrdí, že použitím tohto právneho základu, ktorý vyžaduje, aby sa Rada uznášala jednomyselne a ktorý vylučuje účasť Európskeho parlamentu, namiesto toho, aby ako procesnoprávny základ použila článok 218 ods. 6 písm. a) bod v) ZFEÚ, ktorý v spojení s článkom 218 ods. 8 prvým pododsekom ZFEÚ stanovuje hlasovanie kvalifikovanou väčšinou v Rade po udelení súhlasu Parlamentu, ako to navrhovala Komisia, Rada zmenila uplatniteľné pravidlo hlasovania a porušila výsady Parlamentu, pokiaľ ide o predĺženie uplatňovania časti medzinárodnej dohody.
- 14 Komisia sa domnieva, že článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 predstavuje „odvodený právny základ“, ktorého použitie je podľa nej v rozpore so zásadou zverenia právomocí uvedenou v článku 13 ods. 2 ZEÚ, ako aj so zásadou inštitucionálnej rovnováhy.
- 15 Okrem toho je podľa tejto inštitúcie nekoherentné vyžadovať, aby Rada o obnovení predmetného nároku rozhodovala jednomyselne, hoci o jeho vytvorení sa pri prijatí rozhodnutia 2011/265 rozhodlo kvalifikovanou väčšinou, pričom Únia podľa medzinárodného práva súhlasila s tým, že tento nárok bude v zásade obnovovaný automaticky. Uplatňovanie prísnejšieho vnútorného pravidla a požiadavka, aby Rada musela vysloviť súhlas s obnovovaním tohto nároku, sú podľa nej v rozpore s cieľom automatického obnovovania, na ktorom sa dohodli strany dohody, a preto sú aj v rozpore s judikatúrou týkajúcou sa prednosti medzinárodných dohôd pred sekundárnym právom Únie.

- 16 Komisia v replike v odpovedi na argumentáciu Rady, podľa ktorej napadnuté rozhodnutie nie je založené na „odvodenom právnom základe“, ale na článku 218 ods. 7 ZFEÚ, dodáva, že súhlasí so stanoviskom Rady, podľa ktorého predmetom tohto rozhodnutia je zmena dohody v zmysle tohto ustanovenia, keďže sa ním predlžuje uplatňovanie ustanovenia uvedeného v protokole. Domnieva sa však, že článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 nemožno považovať za prípad uplatnenia článku 218 ods. 7 ZFEÚ, pretože tento protokol tým, že stanovuje automatické obnovovanie predmetného nároku na ďalšie po sebe nasledujúce obdobia rovnakého trvania, nestanovuje žiadnu osobitnú procesnú etapu obnovovania tohto nároku, takže podľa nej nie je potrebné, aby Rada povoľovala Komisii schválenie tohto obnovovania.
- 17 Okrem toho sú podľa nej procesné podmienky, s ktorými je spojené splnomocnenie údajne priznané Komisii, nezlučiteľné s článkom 218 ZFEÚ a použitie „odvodeného právneho základu“ vyžadujúceho jednomyseľné hlasovanie v Rade je podľa jej názoru protiprávne.
- 18 Navyše článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 podľa názoru Komisie neudeluje splnomocnenie na schválenie zmien dohody v mene Únie v zmysle článku 218 ods. 7 ZFEÚ, ale len odráža právomoc Komisie zabezpečiť v prípade rozhodnutia v neprospech obnovenia predmetného nároku zastupovanie Únie navonok v súlade s článkom 17 ZEÚ, pričom právomoc rozhodovať o tomto obnovení má naďalej Rada. Podľa Komisie teda nedošlo ku skutočnému preneseniu rozhodovacej právomoci, spojenému s osobitnými podmienkami, v prospech Komisie.
- 19 Rada, ktorú podporujú Francúzska republika a Holandské kráľovstvo, namieta proti argumentácii Komisie, pričom v zásade tvrdí, že postup použitý pri prijímaní napadnutého rozhodnutia je založený na článku 218 ods. 7 ZFEÚ, ako to jednoznačne vyplýva z výslovného odkazu na toto ustanovenie v odôvodnení 6 rozhodnutia 2015/2169, a že tento postup je v súlade s uvedeným ustanovením Zmluvy o FEÚ.
- 20 Rada totiž tvrdí, že podmienky uplatniteľnosti článku 218 ods. 7 ZFEÚ boli splnené, keďže jednak obnovenie predmetného nároku predstavuje zmenu osobitnej a nezávislej časti dohody vykonanú prostredníctvom zjednodušeného postupu stanoveného v článku 5 ods. 8 protokolu. Komisia je podľa nej ako vyjednávač splnomocnená zmeniť predmetný nárok jeho zrušením na konci prebiehajúceho trojročného obdobia a oznámiť toto rozhodnutie Kórejskej republike. Okrem toho podľa Rady postup stanovený v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 pripojil k tomuto splnomocneniu udelenému Komisii platné podmienky.
- 21 Podľa jej názoru totiž, pokiaľ ide o požiadavku jednomyseľného hlasovania v rámci Rady, predstavuje obnovenie predmetného nároku výnimku zo všeobecného pravidla, v zmysle ktorého v prípade neexistencie opačného rozhodnutia dôjde k zrušeniu predmetného nároku, čo podľa nej odôvodňuje použitie prísnejších podmienok.
- 22 Rada subsidiárne uvádza, že v prípade, že by Súdny dvor rozhodol, že v rámci podmienok podľa článku 218 ods. 7 ZFEÚ nie je možné stanoviť takéto jednomyseľné hlasovanie, neplatnou by bola len povinnosť rozhodovať jednomyseľne. Keďže však napadnuté rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne, podľa jej názoru nevyhnutne získalo kvalifikovanú väčšinu v rámci Rady, a preto by sa malo považovať za platne prijaté.
- 23 Rada vo svojej duplike osobitne namieta proti tvrdeniu Komisie, podľa ktorého Únia môže obnoviť predmetný nárok bez použitia vnútorného postupu, pokiaľ je úmyslom Komisie obnoviť ho, zatiaľ čo na jeho ukončenie je potrebný rozhodovací postup. Podľa jej názoru totiž automatická povaha obnovenia predmetného nároku vo vzťahu ku každej zo strán dohody nemôže vylúčiť akýkoľvek

druh vnútorného rozhodovacieho postupu, keďže dĺžka uplatniteľnosti tohto nároku je obmedzená na tri roky a každé tri roky je potrebné prijať rozhodnutie podľa príslušných a potrebných vnútorných rozhodovacích postupov. Pri nerešpektovaní týchto rozhodovacích postupov by podľa Rady došlo k narušeniu autonómie právneho poriadku Únie, ako aj narušeniu inštitucionálnej rovnováhy stanovenej autormi Zmlúv.

- 24 Rada tvrdí, že článok 218 ods. 7 ZFEÚ je vhodným právnym základom pre postup stanovený v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169. Osobitne zdôrazňuje, že článok 5 ods. 8 protokolu zavádza zjednodušený postup na zmenu tohto protokolu tým, že stanovuje implicitný súhlas s obnovením predmetného nároku a predchádzajúce oznámenie na účely ukončenia tohto nároku.
- 25 Francúzska republika tvrdí, že napadnutým rozhodnutím sa vykonáva postup založený na článku 218 ods. 7 ZFEÚ, pričom v dôsledku toho Komisia nesprávne uvádza, že Rada založila toto rozhodnutie na právnom základe, ktorý nie je upravený v Zmluve o FEÚ. V prvom rade sa Francúzska republika domnieva, že podmienky obnovenia predmetného nároku predstavujú prípad uplatnenia tohto ustanovenia Zmluvy o FEÚ. Podľa nej totiž jednak obnovenie predmetného nároku rozširuje časovú pôsobnosť ustanovení týkajúcich sa tohto nároku, ktoré predstavujú osobitnú a samostatnú súčasť protokolu, a naopak, neobnovenie uvedeného nároku by v podstate viedlo k tomu, že tieto ustanovenia by boli zbavené právnych účinkov. Obnovenie predmetného nároku teda podľa nej predstavuje zmenu tohto protokolu.
- 26 Okrem toho sa má automatické obnovovanie predmetného nároku s tichým súhlasom strán podľa tohto členského štátu považovať za spadajúce do kategórie ustanovení, ktoré sa odchyľujú od bežného revízneho postupu medzinárodných dohôd, ktorého zjednodušenie tento prípad predstavuje.
- 27 Francúzska republika sa v druhom rade domnieva, že opatrením stanoveným v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 sa správne vykonáva článok 218 ods. 7 ZFEÚ v rozsahu, v akom sa ním stanovuje, že rozhodnutie Komisie neoznamiť ukončenie predmetného nároku musí schváliť Rada. V tejto súvislosti poznamenáva, že článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 zveruje Komisii skutočnú rozhodovaciu právomoc, pokiaľ ide o rozhodnutie, ktoré sa má uskutočniť každé tri roky, pričom k tomuto splnomocneniu pripája osobitné podmienky v zmysle článku 218 ods. 7 ZFEÚ. Toto obmedzenie je podľa Francúzskej republiky legitímne vzhľadom na to, že toto posledné uvedené ustanovenie predstavuje výnimku z článku 218 ods. 5, 6 a 9 ZFEÚ a obnovenie predmetného nároku je súčasťou aktov, ktorými sa vymedzujú politiky Únie a uskutočňuje jej vonkajšia činnosť. Jednomyseľné hlasovanie podľa jej názoru predstavuje len spôsob, akým Rada uskutočňuje schválenie rozhodnutia Komisie o nevznesení nesúhlasu s obnovením tohto nároku, pričom zákonnosť alebo nezákonnosť tohto spôsobu nemá vplyv na platnosť požiadavky takéhoto schválenia.
- 28 V treťom a poslednom rade Francúzska republika tvrdí, že v každom prípade vzhľadom na zásadu autonómie právneho poriadku Únie predmetný nárok nemohol byť obnovený bez existencie aktu Únie, ktorý by to špecificky stanovoval, a to nezávisle od skutočnosti, že takéto výslovné obnovenie nie je v medzinárodnom právnom poriadku nevyhnutné.
- 29 Holandské kráľovstvo vyhlasuje, že sa plne stotožňuje so stanoviskom Rady a všetkými tvrdeniami uvedenými na jeho podporu.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 30 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že toto rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169, ktorý podobne ako článok 4 ods. 1 rozhodnutia 2011/265 okrem iného stanovuje, že Komisia oznámi Kórejskej republike zámer nepredĺžiť obdobie uplatňovania predmetného nároku, pokiaľ Rada na návrh Komisie a štyri mesiace pred uplynutím tohto obdobia uplatňovania jednomyseľne nerozhodne o predĺžení jeho uplatňovania.
- 31 Komisia na podporu jediného žalobného dôvodu tvrdí, že Rada tým, že napadnuté rozhodnutie založila na článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169, použila protiprávne „odvođený právny základ“.
- 32 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že pravidlá tvorby vôle inštitúcií Únie sú stanovené Zmluvami a členské štáty ani tieto samotné inštitúcie nimi nemôžu disponovať. Iba Zmluvy môžu preto v osobitných prípadoch splnomocniť niektorú inštitúciu na zmenu rozhodovacieho postupu, ktorý stanovujú. Pokiaľ by sa niektorej inštitúcii priznala možnosť vytvárať odvođené právne základy, či už v zmysle sprísnenia, alebo v zmysle zjednodušenia podmienok prijímania aktu, bola by jej tým priznaná normotvorná právomoc prekračujúca medze toho, čo stanovujú Zmluvy. To by tiež viedlo k tomu, že by sa tejto inštitúcii umožnilo ohroziť zásadu inštitucionálnej rovnováhy, z ktorej vyplýva, že každá z inštitúcií berie pri vykonávaní svojich právomocí ohľad na právomoci ostatných inštitúcií (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. mája 2008, Parlament/Rada, C-133/06, EU:C:2008:257, body 54 až 57, ako aj z 22. septembra 2016, Parlament/Rada, C-14/15 a C-116/15, EU:C:2016:715, bod 47).
- 33 V prejednávanej veci z odôvodnenia 6 rozhodnutia 2015/2169 vyplýva, že právnym základom rozhodovacieho postupu stanoveného v článku 3 ods. 1 tohto rozhodnutia je článok 218 ods. 7 ZFEÚ, keďže toto odôvodnenie uvádza, že v súlade s týmto ustanovením Zmluvy o FEÚ môže Rada splnomocniť Komisiu na schválenie určitých obmedzených zmien dohody a že je potrebné umožniť Komisii rozhodnúť o skončení predmetného nároku, pokiaľ sa nerozhodne predĺžiť jeho uplatniteľnosť, čo schváli Rada v súlade s osobitným postupom, a to jednak vzhľadom na citlivý charakter tohto prvku dohody, ako aj na skutočnosť, že túto dohodu majú uzavrieť Únia a jej členské štáty.
- 34 Z toho vyplýva, že jediný žalobný dôvod uvedený Komisiou je potrebné zamietnuť v prípade, že postup zavedený v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169, vykonaný napadnutým rozhodnutím, patrí do pôsobnosti článku 218 ods. 7 ZFEÚ a je v súlade s článkom 218 ZFEÚ v rozsahu, v akom na obnovenie predmetného nároku vyžaduje jednomyseľné hlasovanie v Rade.
- 35 Článok 218 ods. 7 ZFEÚ stanovuje, že odchylné od odsekov 5, 6 a 9 tohto článku môže Rada pri uzavretí dohody splnomocniť vyjednávača na schválenie zmien dohody v mene Únie, ak táto dohoda ustanovuje, že tieto zmeny majú byť prijaté zjednodušeným postupom alebo orgánom zriadeným touto dohodou. Uvedené ustanovenie tiež stanovuje, že Rada môže k tomuto splnomocneniu pripojiť osobitné podmienky.
- 36 V dôsledku toho je v prvom rade potrebné preskúmať, či článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 splnomocňuje Komisiu schváliť v mene Únie zmenu protokolu a či tento protokol stanovuje, že takáto zmena sa má prijať zjednodušeným postupom alebo orgánom zriadeným dohodou alebo týmto protokolom.

- 37 Pokiaľ ide jednak o otázku, či Rada článkom 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 splnomocňuje Komisiu schváliť v mene Únie zmenu protokolu, je potrebné uviesť, že z článku 5 ods. 8 písm. a) a b) protokolu vyplýva, že strany dohody, a teda aj protokolu, musia každé tri roky po posúdení Výboru pre kultúrnu spoluprácu zriadeného podľa článku 3 ods. 1 tohto protokolu vyhodnotiť, či majú alebo nemajú v úmysle obnoviť predmetný nárok na ďalšie trojročné obdobie.
- 38 Článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 v tejto súvislosti stanovuje vnútorný postup Únie, a to v tom zmysle, že priznáva Komisii právomoc ukončiť dotknutý nárok na konci každého trojročného obdobia, alebo, ak sa domnieva, že tento nárok má byť obnovený, predložiť v tomto zmysle návrh Rade pred uplynutím každého obdobia. Ako pritom uviedol generálny advokát v bode 60 svojich návrhov, neobnovenie uvedeného nároku vedie k zrušeniu nároku zavedeného protokolom, ktorý sa v zásade mlčky a automaticky obnovuje každé tri roky, pričom takéto zrušenie sa musí považovať za zmenu tohto protokolu.
- 39 Preto hoci rozhodnutie, akým je napadnuté rozhodnutie, ktorého cieľom je obnovenie predmetného nároku na obdobie troch rokov, nemôže byť samo osebe považované za rozhodnutie smerujúce k zmene protokolu, nič to nemení na tom, že postup stanovený v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169, ktorý sa uplatňuje na prijatie takéhoto rozhodnutia, splnomocňuje Komisiu, aby každé tri roky posúdila, či je potrebné obnoviť tento nárok alebo rozhodnúť o jeho uplynutí, a to tak, že sama rozhodne o tomto uplynutí alebo sa obráti na Radu na účely obnovenia uvedeného nároku. Tento postup teda splnomocňuje Komisiu na prijatie rozhodnutí týkajúcich sa zmeny tohto protokolu.
- 40 V dôsledku toho je potrebné dospieť k záveru, že článok 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169, ktorý bol vykonaný napadnutým rozhodnutím, predstavuje splnomocnenie udelené Komisii Radou pri uzatváraní dohody, a teda aj pri uzatváraní protokolu pripojeného k tejto dohode, na schválenie „zmien dohody“ v mene Únie v zmysle článku 218 ods. 7 ZFEÚ.
- 41 Pokiaľ ide ďalej o otázku, či protokol stanovuje, že jeho zmeny majú byť prijaté zjednodušeným postupom alebo orgánom zriadeným dohodou alebo protokolom, ako to vyžaduje článok 218 ods. 7 ZFEÚ, je potrebné na jednej strane konštatovať, že článok 5 ods. 8 písm. a) a b) protokolu nepriznáva Výboru pre kultúrnu spoluprácu právomoc zmeniť protokol, ale ako vyplýva z bodu 37 tohto rozsudku, zveruje mu iba úlohu vykonať posúdenie výsledkov vykonávania predmetného nároku. Na druhej strane toto posledné uvedené ustanovenie skutočne stanovuje zjednodušený postup, keďže ako uviedol generálny advokát v bode 67 svojich návrhov, na ukončenie tohto nároku stačí, aby tak zmluvná strana tejto dohody urobila prostredníctvom písomného oznámenia doručeného tri mesiace pred uplynutím pôvodného alebo akéhokoľvek ďalšieho obdobia, pričom tento nárok sa v opačnom prípade automaticky obnoví.
- 42 Okrem toho je potrebné dodať, že pravidlá stanovené v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 je možné považovať za pravidlá, ktorými sa uplatňuje možnosť stanovená v článku 218 ods. 7 ZFEÚ, aby Rada k splnomocneniu udelenému Komisii pripojila osobitné podmienky, pretože toto ustanovenie rozhodnutia 2015/2169 vyžaduje, aby Komisia v prípade, že dospeje k záveru, že predmetný nárok by sa nemal ukončiť, ale mal by sa obnoviť o tri roky, predložila v tomto zmysle návrh Rade štyri mesiace pred uplynutím práve prebiehajúceho obdobia.
- 43 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, postup zavedený v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169, ktorý sa vykonáva napadnutým rozhodnutím, patrí do pôsobnosti článku 218 ods. 7 ZFEÚ, takže toto rozhodnutie nemuselo byť prijaté v súlade s postupom stanoveným v článku 218 ods. 6 písm. a) ZFEÚ.

- 44 Pokiaľ ide v druhom rade o otázku, či je postup zavedený v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 v súlade s článkom 218 ZFEÚ v rozsahu, v akom na obnovenie predmetného nároku vyžaduje jednomyselné hlasovanie v Rade, je potrebné uviesť, že článok 218 ods. 7 ZFEÚ nestanovuje pre Radu žiadne pravidlo hlasovania na prijatie rozhodnutí, v súvislosti s ktorými si Rada v rámci splnomocnenia udeleného Komisii na základe tohto ustanovenia zachováva svoju právomoc.
- 45 Za týchto podmienok je uplatniteľné pravidlo hlasovania potrebné určiť v každom konkrétnom prípade odkazom na článok 218 ods. 8 ZFEÚ. Vzhľadom na použitie výrazu „počas celého postupu“ v prvom pododseku tohto ustanovenia a na druhej strane vzhľadom na výraz „však“ v úvode druhého pododseku uvedeného ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že vo všeobecnosti sa Rada uznáva kvalifikovanou väčšinou, pričom jednomyselne rozhoduje iba v prípadoch uvedených v tomto druhom pododseku. Za týchto podmienok musí byť uplatniteľné pravidlo hlasovania v každom jednotlivom prípade určené podľa toho, či spadá alebo nespadá pod posledné uvedené prípady [(pozri analogicky rozsudok z 2. septembra 2021, Komisia/Rada (Dohoda s Arménskom), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 29)].
- 46 Osobitne prvý prípad, ktorý je ako jediný relevantný v prejednávacom prípade a v ktorom článok 218 ods. 8 druhý pododsek ZFEÚ vyžaduje, aby sa Rada uznávala jednomyselne, sa týka situácie, keď sa dohoda týka oblasti, v ktorej sa na prijatie aktu Únie vyžaduje jednomyselnosť, čím stanovuje spojitosť medzi hmotnoprávnym základom rozhodnutia prijatého na základe uvedeného článku a pravidlom hlasovania uplatniteľným pre jeho prijatie [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 29].
- 47 Takto zabezpečená spojitosť medzi hmotnoprávnym základom rozhodnutí prijatých v rámci dohody a pravidlom hlasovania uplatniteľným pri prijímaní takýchto rozhodnutí prispieva k zachovaniu symetrie medzi postupmi týkajúcimi sa vnútornej činnosti Únie a postupmi týkajúcimi sa jej vonkajšej činnosti, pri dodržaní inštitucionálnej rovnováhy stanovenej autormi Zmlúv [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2018, Komisia/Rada (Dohoda s Kazachstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, bod 30].
- 48 Takáto symetria sa teda musí zabezpečiť aj vtedy, keď sa prijíma rozhodnutie týkajúce sa zmeny dohody, ako je upravené v článku 218 ods. 7 ZFEÚ.
- 49 Keďže predmetný nárok nepatrí do oblasti, v ktorej sa na prijatie aktu Únie vyžaduje jednomyselné hlasovanie v rámci Rady, postup zavedený v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 2015/2169 nie je, na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, v súlade s článkom 218 ZFEÚ v rozsahu, v akom vyžaduje takéto jednomyselné hlasovanie. Pravidlom hlasovania uplatniteľným na prijatie rozhodnutí, akým je napadnuté rozhodnutie, preto musí byť pravidlo stanovené v článku 218 ods. 8 prvom pododseku ZFEÚ, teda hlasovanie v Rade kvalifikovanou väčšinou.
- 50 Keďže v odôvodnení 6 rozhodnutia 2015/2169 sa uvádza, že predĺženie uplatňovania predmetného nároku schvaľuje Rada v súlade s osobitným postupom vzhľadom na citlivý charakter tohto prvku dohody, ako aj na skutočnosť, že dohodu majú uzavrieť Únia a jej členské štáty, je potrebné dodať, že jednak citlivá povaha dotknutej oblasti nemôže odôvodňovať prijatie odvodeného právneho základu stanovujúceho osobitný postup (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2008, Parlament/Rada, C-133/06, EU:C:2008:257, bod 59). Okrem toho takéto úvahy nemôžu odôvodniť to, že Rada nebude dodržiavať procesné pravidlá a pravidlá hlasovania stanovené v článku 218 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2015, Komisia/Rada,

C-28/12, EU:C:2015:282, bod 55), a konkrétne to, že sa od nich Rada odchyli v rámci osobitných podmienok, ktoré môže pripojiť k splnomocneniu udelenému vyjednávačovi podľa článku 218 ods. 7 ZFEÚ.

- 51 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné jedinému žalobnému dôvodu, ktorý uviedla Komisia, vyhovieť a v dôsledku toho zrušiť napadnuté rozhodnutie.

O zachovaní účinkov napadnutého rozhodnutia

- 52 Rada navrhuje, aby Súdny dvor v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia zachoval účinky tohto rozhodnutia dovtedy, kým nebudú odstránené konštatované dôvody na jeho zrušenie.
- 53 Podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky aktu vyhláseného za neplatný sa musia považovať za konečné.
- 54 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva že vzhľadom na dôvody týkajúce sa právnej istoty možno účinky takéhoto aktu zachovať okrem iného vtedy, ak by okamžité účinky jeho zrušenia mali pre dotknutých účastníkov závažné negatívne dôsledky [pozri analogicky rozsudok z 2. septembra 2021, Komisia/Rada (Dohoda s Arménskom), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 62 a citovanú judikatúru].
- 55 V prejednávanej veci by zrušenie napadnutého rozhodnutia bez zachovania jeho účinkov mohlo spochybniť záväzok Únie predĺžiť obdobie uplatňovania predmetného nároku na obdobie troch rokov od 1. júla 2020 do 30. júna 2023, a tým brániť riadnemu vykonávaniu dohody [pozri analogicky rozsudok z 2. septembra 2021, Komisia/Rada (Dohoda s Arménskom), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 63 a citovaná judikatúra].
- 56 Z dôvodu právnej istoty je preto potrebné zachovať účinky napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týmto rozsudkom zrušuje, až kým nebudú odstránené konštatované dôvody na jeho zrušenie.

O trovách

- 57 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť Rade povinnosť nahradiť trovy konania a Rada nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.
- 58 V súlade s článkom 140 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Je preto potrebné vyhlásiť, že Francúzska republika a Holandské kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/470 z 25. marca 2020, pokiaľ ide o predĺženie obdobia nároku audiovizuálnych koprodukcí podľa článku 5 Protokolu o kultúrnej spolupráci k Dohode o voľnom obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kórejskou republikou na strane druhej, sa zrušuje.**

- 2. Účinky rozhodnutia 2020/470 zostávajú zachované dovtedy, kým nebudú odstránené konštatované dôvody na jeho zrušenie.**
- 3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**
- 4. Francúzska republika a Holandské kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy